

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο πενταμελές τμήμα)
της 24ης Φεβρουαρίου 2000 *

Στην υπόθεση T-104/99,

AS Bolderāja, με έδρα τη Ρίγα (Λετονία),

Zakłady Płyt Pilśniowych SA w Kronie Odrzaskim, με έδρα το Krosno Odrzańskie (Πολωνία),

Alpex-Karlino SA w Karlino, με έδρα το Karlino (Πολωνία),

Zakłady Płyt Pilśniowych SA w Czarnej Wodzie, με έδρα το Czarna Woda (Πολωνία),

εκπροσωπούμενες από τον Β. Ν. Ακριτίδη, δικηγόρο Αθηνών, και τον Τ. Pick, δικηγόρο Βόννης, με αντίκλητους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Arendt και Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt,

προσφεύγουσες,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τον M. S. Marquardt, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενο από τους H.-J. Rabe, G. M. Berrisch και H.-G. Kamann, δικηγόρους Αμβούργου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον A. Morbilli, γενικό διευθυντή της διευθύνσεως νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 194/1999 του Συμβουλίου, της 25ης Ιανουαρίου 1999, για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές πεπιεσμένων ινοσανίδων καταγωγής Βουλγαρίας, Εσθονίας, Λετονίας, Λιθουανίας, Πολωνίας και Ρωσίας και για την οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών που επιβλήθηκαν (ΕΕ L 22, σ. 16),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (πέμπτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους R. García-Valdecasas, Πρόεδρο, P. Lindh, J. D. Cooke, P. Mengozzi και M. Βηλαρά, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Ιστορικό της διαφοράς και διαδικασία

1 Με την παρούσα προσφυγή ζητείται η ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 194/1999 του Συμβουλίου, της 25ης Ιανουαρίου 1999, για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές πεπιεσμένων ινοσανίδων καταγωγής Βουλγαρίας, Εσθονίας, Λετονίας, Λιθουανίας, Πολωνίας και Ρωσίας και για την οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών που επιβλήθηκαν (ΕΕ L 22, σ. 16).

2 Οι προσφεύγουσες είναι παραγωγοί και εξαγωγείς πεπιεσμένων ινοσανίδων, τις οποίες ο κανονισμός 194/1999 ορίζει ως ινοσανίδες από ξύλο ή άλλο ξυλώδες υλικό ορισμένης πυκνότητας.

3 Κατόπιν καταγγελίας που υπέβαλαν πολλοί κοινοτικοί παραγωγοί ινοσανίδων, η Επιτροπή δημοσίευσε στις 7 Νοεμβρίου 1997 ανακοίνωση περί κινήσεως διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές πεπιεσμένων ινοσανίδων καταγωγής Βραζιλίας, Βουλγαρίας, Εσθονίας, Λετονίας, Λιθουανίας, Πολωνίας και Ρωσίας (ΕΕ C 336, σ. 2). Στις 14 Ιανουαρίου 1998, κατόπιν της δημοσιεύσεως της ανακοινώσεως αυτής, οι προσφεύγουσες υπέβαλαν παρατηρήσεις στην Επιτροπή.

4 Η Επιτροπή απέστειλε ένα ερωτηματολόγιο έρευνας στις ενδιαφερόμενες εταιρίες και προέβη σε ελέγχους στις εγκαταστάσεις τους.

- 5 Στις 5 Αυγούστου 1998 η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1742/98, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές πεπιεσμένων ινοσανίδων καταγωγής Βραζιλίας, Βουλγαρίας, Εσθονίας, Λετονίας, Λιθουανίας, Πολωνίας και Ρωσίας και την αποδοχή των αναλήψεων υποχρεώσεων που πρότειναν ορισμένοι εξαγωγείς σε σχέση με τις εν λόγω εξαγωγές (ΕΕ L 218, σ. 16). Μετά τη δημοσίευση του κανονισμού αυτού οι προσφεύγουσες υπέβαλαν παρατηρήσεις στην Επιτροπή στις 14 Σεπτεμβρίου 1998. Με τηλεομοιοτυπίες της 6ης, της 10ης και της 20ής Νοεμβρίου 1998 της διαβίβασαν ορισμένες συμπληρωματικές πληροφορίες.
- 6 Στις 23 Νοεμβρίου 1998 η Επιτροπή ανακοίνωσε στις προσφεύγουσες τα κύρια πραγματικά περιστατικά και τις εκτιμήσεις βάσει των οποίων επρόκειτο να προτείνει στο Συμβούλιο την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ. Στις 7 Δεκεμβρίου 1998 οι προσφεύγουσες υπέβαλαν τα σχόλιά τους επί της ως άνω ανακοινώσεως.
- 7 Στις 25 Ιανουαρίου 1999 το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό 194/1999, ο οποίος δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* στις 29 Ιανουαρίου 1999.
- 8 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στις 28 Απριλίου 1999 οι προσφεύγουσες άσκησαν την παρούσα προσφυγή.
- 9 Στις 20 Σεπτεμβρίου 1999 ο Γραμματέας του Πρωτοδικείου κάλεσε τις προσφεύγουσες να υποβάλουν παρατηρήσεις επί του παραδεκτού της προσφυγής, υπό το φως των διατάξεων των άρθρων 101 και 102 του Κανονισμού Διαδικασίας, δεδομένου ότι η προσφυγή ασκήθηκε στις 28 Απριλίου 1999.
- 10 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 11 Οκτωβρίου 1999 το Συμβούλιο ζήτησε από το Πρωτοδικείο να κηρύξει την προσφυγή απαράδεκτη και να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα. Κατά το Συμβούλιο, η προσφυγή ασκήθηκε εκπροθέσμως, καθόσον η ημερομηνία εκπνοής της σχετικής προθεσμίας ήταν η 27η Απριλίου 1999.

- 11 Με έγγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την ίδια ημέρα, οι προσφεύγουσες ζήτησαν από το Πρωτοδικείο να κηρύξει την προσφυγή παραδεκτή και να αποφανθεί επί της ουσίας. Δεν αμφισβητούν το γεγονός ότι η προσφυγή ασκήθηκε με κάποια καθυστέρηση, επικαλούνται όμως την ύπαρξη δύο περιστάσεων οι οποίες συνιστούν τυχαίο συμβάν ή ανωτέρα βία, κατά την έννοια του άρθρου 42, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου.
- 12 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 29 Οκτωβρίου 1999 η Επιτροπή ζήτησε να παρέμβει υπέρ του καθού.

Αιτήματα των διαδίκων

- 13 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει τον κανονισμό 194/1999·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

- 14 Με τις από 11 Οκτωβρίου 1999 παρατηρήσεις τους οι προσφεύγουσες ζητούν, επιπλέον, από το Πρωτοδικείο:

— να κηρύξει την προσφυγή παραδεκτή·

— να αποφανθεί επί της ουσίας.

15 Το Συμβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

16 Επιπλέον, με τις από 11 Οκτωβρίου 1999 παρατηρήσεις του το Συμβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο να κηρύξει την προσφυγή προδήλως απαράδεκτη.

Σκεπτικό

17 Κατά πάγια νομολογία, οι προθεσμίες προς άσκηση προσφυγής δεν είναι στη διάθεση ούτε του δικαστή ούτε των διαδίκων και έχουν χαρακτήρα δημοσίας τάξεως (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 1995, T-514/93, Cobrecaf κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-621, σκέψη 40, και της 14ης Ιουλίου 1998, T-119/95, Hauei κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-2713, σκέψη 22).

18 Σύμφωνα με το άρθρο 113 του Κανονισμού Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο μπορεί οποτεδήποτε να εξετάζει αυτεπαγγέλτως το απαράδεκτο για λόγους δημοσίας τάξεως και να αποφαινεται σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 114, παράγραφοι 3 και 4, του εν λόγω κανονισμού. Επομένως, εναπόκειται στο Πρωτοδι-

κείο να εξετάσει αυτεπαγγέλτως αν τηρήθηκε η προθεσμία ασκήσεως της προσφυγής (απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 1997, T-121/96 και T-151/96, ΜΑΑΣ κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-1355, σκέψη 39).

- 19 Δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 3, η συνέχεια της διαδικασίας είναι προφορική, εκτός αν το Πρωτοδικείο αποφασίσει άλλως. Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι έχει επαρκώς διαφωτιστεί από τα έγγραφα της δικογραφίας και αποφασίζει ότι δεν υπάρχει λόγος να αναπτύξουν οι διάδικοι προφορικά τις παρατηρήσεις τους.
- 20 Δεν αμφισβητείται μεταξύ των διαδίκων και προκύπτει από τις πληροφορίες που παρέσχε η Υπηρεσία Επίσημων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ότι ο κανονισμός 194/1999 δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* στις 29 Ιανουαρίου 1999. Δεν αμφισβητείται επίσης ότι το φύλλο αυτό της Επίσημης Εφημερίδας δημοσιεύθηκε σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένώσεως την ημερομηνία αυτή.
- 21 Κατά το άρθρο 173, πέμπτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 230, πέμπτο εδάφιο, ΕΚ), η προθεσμία για την άσκηση προσφυγής ακυρώσεως είναι δίμηνη. Προκειμένου περί προσφυγής κατά πράξεως δημοσιευθείσας στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, η εν λόγω προθεσμία αρχίζει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 102, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, μετά το τέλος της δεκάτης τετάρτης ημέρας από της δημοσίευσής της πράξεως. Επιπλέον, όσον αφορά την εν λόγω προθεσμία χωρεί παρέκταση λόγω αποστάσεως, κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου.
- 22 Εν προκειμένω, η προσφυγή αφορά πράξη δημοσιευθείσα στις 29 Ιανουαρίου 1999. Η προθεσμία για την άσκηση προσφυγής ακυρώσεως κατά της εν λόγω πράξεως μετράται, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 102, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, από το τέλος της 12ης Φεβρουαρίου 1999. Επομένως, η προθεσμία, παρεκταθείσα λόγω αποστάσεως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 102, παράγραφος 2, του ίδιου Κανονισμού, κατά δύο εβδομάδες για τις προσφεύγουσες εταιρίες που εδρεύουν στην Πολωνία και τη Λετονία, έληξε τα μεσάνυχτα της 26ης Απριλίου 1999.

- 23 Δεδομένου ότι το δικόγραφο της προσφυγής κατατέθηκε στις 28 Απριλίου 1999, η προσφυγή ασκήθηκε εκπροθέσμως.
- 24 Κατά το άρθρο 42, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, που έχει εφαρμογή στο Πρωτοδικείο δυνάμει του άρθρου 46, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού αυτού, δεν δύναται να ανιταχθεί καμία απώλεια δικαιώματος λόγω παρόδου προθεσμιών όταν ο ενδιαφερόμενος αποδεικνύει την ύπαρξη τυχαιού συμβάντος ή ανωτέρας βίας.
- 25 Πρώτον, οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι ένας από τους δικηγόρους τους τηλεφώνησε στο τμήμα αγγλικής γλώσσας της Γραμματείας του Πρωτοδικείου, κυρίως για να βεβαιωθεί ότι η παρέκταση λόγω αποστάσεως για την Πολωνία και τη Λετονία ήταν δύο εβδομάδες. Ο δικηγόρος αυτός εξέθεσε σε υπάλληλο της Γραμματείας, το όνομα του οποίου δεν είναι γνωστό, ότι, κατά τους υπολογισμούς του, η προθεσμία για την κατάθεση του δικογράφου της προσφυγής έληγε στις 28 Απριλίου 1999. Ο ως άνω υπάλληλος ερωτήθηκε αν ήταν σύμφωνος με τον υπολογισμό αυτόν, έδωσε δε την απάντηση, κατόπιν σκέψεως, ότι υπέθετε ότι ήταν ορθός. Ωστόσο, οι προσφεύγουσες εκθέτουν ότι ο ως άνω υπάλληλος «τόνισε ρητά στον δικηγόρο ότι δεν μπορούσε να προβεί σε νομικά δεσμευτική δήλωση επί του ζητήματος και ότι εναπόκειται στις προσφεύγουσες να προβούν στον οριστικό υπολογισμό της προθεσμίας».
- 26 Το Πρωτοδικείο υπογραμμίζει ότι δεν περιλαμβάνεται στα καθήκοντα και στις αρμοδιότητες των υπαλλήλων της Γραμματείας να αποφαινούνται επί του υπολογισμού της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής. Εν πάση περιπτώσει, χωρίς να είναι αναγκαίο να αποφανθεί το Πρωτοδικείο επί του ζητήματος αν μπορεί να αποτελεί τυχαιό συμβάν ή ανωτέρα βία, σε ορισμένες περιπτώσεις, το γεγονός ότι ένας προσφεύγων μπορεί να λάβει υπόψη μια εσφαλμένη δήλωση υπαλλήλου της Γραμματείας, πρέπει να σημειωθεί ότι ο υπολογισμός της προθεσμίας για την κατάθεση του δικογράφου της προσφυγής πραγματοποιήθηκε, στην προκειμένη υπόθεση, από τον δικηγόρο των προσφευγουσών. Η σχετική δήλωση στην οποία προέβη ο ερωτηθείς υπάλληλος δεν ήταν δεσμευτική, όπως αποδέχονται οι ίδιες οι προσφεύγουσες, ενώ ο υπάλληλος αυτός υπενθύμισε ρητά ότι εναπόκειται στις προσφεύγουσες να προβούν στον υπολογισμό της σχετικής προθεσμίας. Υπό τις συνθήκες αυτές δεν υφίσταται τυχαιό συμβάν ή ανωτέρα βία.

- 27 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες επικαλούνται την προσωπική κατάσταση ενός από τους δικηγόρους τους λίγες ημέρες πριν από την κατάθεση του δικογράφου της προσφυγής.
- 28 Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι οι προσφεύγουσες εκπροσωπούνται στην παρούσα διαφορά από δύο δικηγόρους. Έστω και αν ο ένας από αυτούς είχε εν πάση περιπτώσει κάποιο κώλυμα, λόγω της προσωπικής του καταστάσεως, για να καταθέσει το δικόγραφο της προσφυγής εμπροθέσμως, οι προσφεύγουσες ουδόλως εξηγούν τους λόγους για τους οποίους ο άλλος δικηγόρος αδυνατούσε να το πράξει.
- 29 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.
- 30 Για τον λόγο αυτό παρέλκει να αποφανθεί το Πρωτοδικείο επί του αιτήματος παρεμβάσεως που υπέβαλε η Επιτροπή.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 31 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα. Το Συμβούλιο ζήτησε την καταδίκη των προσφευγουσών στα δικαστικά έξοδα και οι τελευταίες ηττήθηκαν. Εντούτοις, δεδομένου ότι το ζήτημα του ενδεχόμενου εκπρόθεσμου χαρακτήρα της προσφυγής εξετάστηκε αυτεπαγγέλτως από το Πρωτοδικείο, το υπόμνημα αντικρούσεως δεν έχει πλέον σημασία εν προκειμένω. Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Πρωτοδικείο θεωρεί δίκαιο ότι το Συμβούλιο πρέπει να φέρει τα έξοδα σχετικά με την προετοιμασία και την υποβολή του υπομνήματος αντικρούσεως.

- 32 Επομένως, οι προσφεύγουσες πρέπει να φέρουν, πλέον των δικών τους δικαστικών εξόδων, τα έξοδα στα οποία προέβη το Συμβούλιο, εξαιρέσει των σχετικών για την προετοιμασία και την υποβολή του υπομνήματος αντικρούσεως.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο πενταμελές τμήμα)

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί του αιτήματος παρεμβάσεως που υπέβαλε η Επιτροπή.
- 3) Οι προσφεύγουσες φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα, καθώς και, αλληλεγγύως, τα έξοδα του Συμβουλίου, εξαιρέσει των σχετικών με την προετοιμασία και την υποβολή του υπομνήματος αντικρούσεως.

Λουξεμβούργο, 24 Φεβρουαρίου 2000.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

R. García-Valdecasas